

ligt, at man i det andet Thing kunde søle sig opfordret til at udtale sig om en saadan Beslutning, da den eneste Grund til at vedtage den jo skulde være den at berolige de Medlemmer, som attraae at have et stærkt Værn, som sikrede dem, at Reformen vilde blive gennemført. Jeg maa derfor ansee det for at være en aldeles rigtig Behandlingsmaade, at Beslutningen gaaer forud for selve den Lov, hvorpom der her er Tale.

Fischer: Jeg kan være ganske enig med den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts Ste. Valgfreds (S. M. Hansen) i ikke at tillægge den foresliggende Beslutning nogen stor Vægt; imidlertid forekommer det mig dog ogsaa, at man vilde gaae for vidt, dersom man vilde erklære den for aldeles bethydningsløs. Der har jo angaaende dette Punkt været en langvarig Menighed tilstede mellem begge Thing og Regeringen, og kunde man nu finde en Maade at enes paa, hvorved der stillede i Udsigt saa bestemt, som det dog nu her foreligger, at man i næste Samling vilde komme til at gjøre et Skridt fremad, kan jeg ikke nægte, at det synes mig, at der derved vilde være vundet Noget, og ikke saa ganske Lidet. Sagen vilde da være fremmet for Rigsdagens Vedkommende saa langt, som den overhovedet nu kan fremmes, idet man da vilde have faaet en saa bestemt Udsigt, som man overhovedet kan erholde, til i næste Samling at gjøre et Skridt fremad. Dersom man i den anden Sag, nemlig angaaende Geistlighedens Lønning, var kommen saavidt, vilde jeg ansee det for overmaade heldigt. Saaledes som Beslutningen nu foreligger, lader den imidlertid af meget væsentlige Mangler, og jeg vilde derfor ansee det for særdeles uønskeligt, om den ved næste Behandling kunde blive ændret saaledes, at disse Mangler kunne blive afhjulpne. Det hedder jo nemlig: „Thinget beslutter, at Justits- og Magistratsembeder, der for tiden lønnes med Sportler, herefter tillægges fast Løn“; en saadan Beslutning af Thinget vil i og for sig være aldeles bethydningsløs; Thinget kan ikke tage denne Beslutning, der hører en Lov til at ordne dette Forhold. . . (Fischer ning: Hør! Ja, det er netop hele Knuden!), og

derfor vil det, at Thinget paa den Maade, som her er steet, udtaler dette i en Beslutning, være meningsløst, forsaavidt Thinget ikke tillige har Magt til at udføre, hvad det her udtaler som en Beslutning. Naar der tilføjes, „at det steer i den Forvisning, at Regeringen forelægger Rigsdagen i dens næste ordentlige Session en Lønningslov, der ordner dette Forhold“, saa er jo den naturlige og rigtige Orden her stillet paa Hovedet; thi, før end Rigsdagen tager sin Beslutning, bør Forslaget være tilstede; men her udtaler man Beslutningen i Forvisning om, at Forslaget vil komme bag efter. Det er saa væsentlige Mangler ved den Form, hvori Beslutningen er affattet, at jeg ikke kan tillægge den, naar den vedbliver at beholde den Skikkelse, den nu har. Jeg vil derfor tillade mig at foreslaae en anden Redaction, og jeg skal strax tillade mig at antyde, hvorledes jeg har tænkt mig den affattet, nemlig saaledes: „Justits- og Magistratsembeder, der for tiden lønnes med Sportler, bør herefter tillægges fast Løn“ — det er Thinget berettiget til at udtale; jeg troer ikke, der kan siges Noget derom. — „Det udtaler derfor den Forvisning, at Regeringen forelægger Rigsdagen i dens næste ordentlige Session en Lønningslov, der ordner dette Forhold.“ Naar Redactionen bliver saaledes, troer jeg ikke, der kan gjøres nogen Indvending mod den, og naar da Regeringen tiltræder denne Thingets Beslutning, og det paa en saa bestemt Maade, som allerede er steet, vil efter min Mening ikke saa Lidet være opnaaet ved at vedtage den. Jeg skal derfor stemme for den, forsaavidt den affattes paa denne eller en lignende Maade.

Fischer ning: Jeg skal ærlig tilstaae, at Maaden eller Formen i denne Henseende skal være mig temmelig ligegyldig, da jeg har en meget ringe Credit for Tingen selv, og jeg skal derfor stemme for dette Forslag i alle mulige Instantser, men tillige for vedkommende Paragraph i Lønningsloven, fordi jeg kun kan tillægge denne Beslutning nogen Betydning, naar man tillige stemmer for denne Paragraph. Dersom man i det andet Thing, hvor man ikke har stemt for Paragraphen, forsøgte paa at vise, at det var alvorlig meent med at see denne Sag